

ÚLTIMA PEDRADA

EL PREU DE LA VICTÒRIA

Assange en llibertat

Han passat molts anys. Set refugiat en una ambaixada. Cinc en una presó d'alta seguretat anglesa. Finalment Assange és lliure.

Hem parlat molt del seu delictes. Difondre a través de WikiLeaks material classificat per l'exèrcit americà. S'ha parlat poc però dels polítics que han volgut amagar els seus delictes ofegant la veu d'un periodista. Els estaments oficials americans i occidentals en general, que no tenen escrúpols a l'hora de mantenir a un ciutadà enclaustrat durant més d'una dècada amb la única finalitat de que les seves misèries no es facin públiques. Cap d'ells ha esmerçat tanta dedicació per apartar de la política activa a un esquizofrènic com Trump. Curiós.

L'alliberament d'Assange però deixa un mal regust de boca. A la satisfacció de veure'l lliure (una llibertat que li costarà d'assaborir després de l'experiència viscuda) queda com a rèmora la derrota de la llibertat de premsa. Assange ha tingut que signar un document acceptant que va cometre delictes. És realment delictes informar de les males arts amb les que treballa el poder, o és senzillament llibertat de denunciar les seves indignes maquinacions?

Els purs de diumenge a la tarda, com els poetes, de pell fina i escàs compromís han endegat tot acabant-se el tortell i el cafè,

©Taylor Jones • all rights reserved.

caglecartoons.com

una campanya contra Assange. Diuen que en signar el document ha deixat en bragues la llibertat de premsa. Seria bonic saber què estarien disposats a firmar ells després de més de deu anys de persecució.

Diu un vell amic que la primera obligació d'un revolucionari és no deixar-se atrapar i la segona, fugir d'on t'han tancat... si pots. Assange no va poder fer ni una cosa ni l'altra. I sí, a canvi de la llibertat ha reconegut el que el govern americà li exigia per sentir-se guanyador (els americans sempre han de guanyar).

Després del via crucis recorregut, sembla que l'únic honest parlant d'Assange és desitjar que pugui treure's de sobre la pesada motxilla de la indignitat política i aprofitar al màxim el que li queda de vida en llibertat. Ho té difícil.

